

K üsz öb 2. fejezet

Ariana, h étf Q 30 okt óber 2023 - 00:08:03

Figyelj, nekem lassan haza kellene mennem, vagy felh ívni any ámat.

Korn él bosszankodva fordult a fi ú fel é. Egyel Qre nem tudott vele mit kezdeni, el Qz Q este óta az ágyon hevert kik öt özve, ami m ás k ör ülm ények k öz ött v ágyat keltett volna benne, most viszont folyamatos ébers éget.

De édes, menek ülni pr ób ál sz ólalt meg az egyik szellem. Korn él a n Qh öz fordult, a tekintetével pr ób álta meg el érni n ála, hogy v égre befogja. A m ásik l élek legal ább v égre elt qnt, amit felett ébb ért ékelt.

Mit n ézel? Ricsi hangja értetlenül csengett, ahogy k övette Korn él pillant ás át. A f érfi v álaszra sem m éltatta, így a fi ú visszat ért a kor ábbi t ém ához. Komolyan. Agg ódni fog, és keresni kezd.

Emiatt nem kell agg ódnod.

A fi ú mosolya keser qv é v ált. Az ujjai a b ékly óval j átszottak, hirtelen mozdulattal megr ántotta, de ism ét hi ába. Az ereje n élk ül, amit Korn él ügyesen lek ötve tartott, csup án ember volt. A f érfi nyugodtan figyelte a verg Qd és ét.

Sz óval meg ölsz? Ez a terv? Akkor mire v ársz? faggatta Ricsi, ez úttal a hangj ába k éts égbees és vegy ült, Korn él igyekezett nem a hat ása al á ker ülni. T úlz ás lett volna azt áll ítani, hogy m ár elhat ározta mag át, de ismerte a logikus utat. Nem hagyhatta futni a fi út, ha nem akarta vesz élybe sodorni a saj át élet ét.

A d émonv ér el ég kap ós felelte nyugodtan, a szavait kiv ált ó hat ást figyelve.

Ricsi lehunyta a szem ét, és nyelt egyet. A f élelem r á volt írva az arc ára, Korn él nem hitte, hogy tettét. A fi ú egy értelm qen rettegett. Korn él hi ába sajn álta, nem engedhetett az érzelmeinek. El ég amat Qr dolog lett volna t Qle, ha egy kis elgyeng ül és az élet ébe ker ül. Az asztalhoz ment, megfogta a t Qrt és a t álat, és az ágy fel é s ét ált vele. A fi ú megb qv ölten figyelte a peng ét.

Nem kell ezt tenned. Soha senkit sem b ántottam fogta k öny örg Qre, a f érfit azonban nem áll ította meg vele.

M ég.

Korn él var ázsígt ét mormogott. Ricsi egy pillanatra megfesz ült, majd elernyed, ahogy a mozg ás k épess ég ét elvette t Qle. Csak azut án ült mell é, és fogta kez ébe a csukl ój át. A fi ú halkan, r ém ülten felny ög ött, ahogy a b Qre engedett az er Qszaknak, és felt árult.

Korn él figyelte, ahogy a v ér v ör ös patakk ént csorog a t álba. Nem el Qsz ör csin ált ilyesmit, de m ég soha nem érezte mag át ennyire rohadtul t Qle. Önk éntelenül sim ított v égig h üvelykujj ával a finom b Qr ön, amit p ár nappal ezel Qtt m ég v ágglyal érintett. Megdermedt, amikor észrevette, mit m qvel.

A b ánatba suttogta. Ricsi keser qen felnevetett.

Mindig kiny írod, aki bel éd mer észel szeretni?

Az ért ott m ég nem tartunk v ágta r á Korn él, mik özben kicsit megd önt ötte a t álat, hogy olvashasson bel Qle. Ahogy gondolta, a fi ú kora val óban annyi lehet, amit áll ított mag áról. H át ez ért volt olyan óvatlan, és Q is ez ért nem sz írta ki azonnal.

Maximum te nem mondta halkan Ricsi, Korn él pedig fel sem n ézett, mikor v álaszolt.

Hazugs ággal nem mentheted meg magad.

Cseszd meg! Ez jobban f ájt, mint a rohadt k ésed!

Korn él fels óhajtott. Nem ez volt az els Q eset, hogy szerelmet vallottak neki. M úland ónak tartotta a dolgot, hiszen úgysem k öt Qdhetett. Nem sz ívesen n ézte volna v égig kedvese örege és ét, majd hal ál át.

A d émonok persze nem öregednek. Egy bizonyos kor ut án a f élv érek sem. Korn él nem is értette, honnan j ött ez a

gondolat. Talán a seb miatt volt, amit Q okozott, és amiből én mindig szíven árgott a vérem, még ingerült és ében be nem győztem itotta. Pedig hagyhatta volna elvérezni. A férfiek ritka eseteket leszámítva, könnyen elintézhet Qek.

Szóval a rabod vagyok? folytatta Ricsi kicsit nyugodtabban. Kornél sejtette, hogy próbálkozni fog, mindent be fog vetni, hogy meggyőzze. Csupán remélni merete, hogy nem gyengül el. Ezért is kereste a szemkontaktust, zaráta el az érzelmeit. Igyekezett nem tudomást venni arról, hogy Q is köztük valamennyire.

Olyasmi.

Meddig? Figyelj, csak egyszer kérlek meg! Ennyire nem lehetsz kegyetlen!

Kegyetlen?

Ja, cseszd meg! Kornél azelőtt nagyon ritkán hallotta Ricsit káromkodni, arra pedig sosem akadt példa, hogy percekben belül kétszer elqforduljon. Tényleg nem fogod fel, hogy nekem jelentesz valamit?

Talán nem ez a megfelelő Q időpont arra, hogy jelezzem, a fiú Qszint ének tényleg kotyogott közbe a szellem.

Fogd már be morogta Kornél. Ricsi természetesen azt hitte, hozzáintézi a szavait, mert bolygott, és nem árt elfordította a fejét. Ezzel egy időben a nő Q halványodni kezdett, majd köddé vált. Kornél nem árt megkérdezte, hogy végre bekérelt, már ami a halottlétét illeti.

Visszament az asztalhoz. Korábban varázslattal elrejtette az oltárt, most egyetlen csettintéssel fedte fel. Még ötte Ricsi felnyögött, valószínűleg meglepetés ében.

A férfi maga sem értette, miért hezitál. Ahogy mondta, a démonok ritka értékesek. Elég lenne palackba zárnia, és gazdagság várná rá. Arról nem beszélve, mit adnának egy elfogott, értelmetlen itott &

Élesen szívtá be a levegőt. Húzta az időt, saját magát győztette, nehogy valami esztelen éget csináljon. Aztán mégis az oltár közepére tette a vért, és várásig étmormolt. Hosszan, ismételve, nehogy a ritus pontatlanul végezhető.

Miután végzett, legyőzött bámulta az időközben meggyújtott lángokat. Kettősség ült benne. Egyrésze jobb szerette volna, ha kiderül, Ricsi hazudott, és rengeteg halál szárad a lelkén. Valahol mégis könnyebb ült, hogy talán esélyt adhat a fiúnak. Az már más kérdés, neki megéri-e, ha kivételt tesz.

Miért nem ölsz? érdeklődött, felfedve, hogy azelőtt bármilyen varázslat egy teszt volt. Ricsi értetlenül nézett vissza rá, benne pedig felmerült, hogy a fiú talán mégsem tudtúl sokat az efféle dolgokról.

Miért ölnék? Miért bánthatok bárkit?

Mert ilyen a természet.

Nehogy már a szüleim határozzák meg, ki vagyok! csattant a fiú. Kornél megfordult, az asztalnak támaszkodott, engedte, hogy a hitetlenség kiüljön az arcára.

Nagyon jó vagy, de ezt nem veszem be.

Mit? Miről hazudtam eddig?

A származásodról? dobta vissza a labdát Kornél, mire Ricsi ingerülten felőhajtott.

Azt hittem, ember vagy! Nem jó embereknek démonokkal! Kettyűsnek nézzenek!

Kornél el kellett ismernie, hogy ebben van igazság.

Szóval azt mondod, belém szerettem?

Úgy tette fel a kérdést, hogy pontosan sugallja a kétségeit. A fiú értette a célját, Kornél látta, az arcán hogyan változta meg az érzelme. Düh, csalódottság. Most vagy nagyon jójajászott, vagy Kornél nem tudta, melyik változatra szavazzon.

Nem hiszel nekem?

Egyetlen észérvet mondj, amiért hinnem kellene.

A szavam nyilván semmit sem számít. Kérdezd meg a kristálygömbödet, boszorka! felelte Ricsi, ez úttal haragosan.

Korn él k özel állt ahhoz, hogy felnevessen a durc ás reakci ón.

Te most s értegetni pr ób álsz?

Van m ég vesz ítenival óm? Egy ébk ént komolyan mondtam. Ha nekem nem hiszel, h át teszteld a k ötel éket!
aj ánlotta a fi ú, Korn él pedig a besz élget és sor án el Qsz ör billent ki igaz án. Az eg észet elint ézhetn é egyetlen
ritu ál éval. De mit kezdene abban az esetben, ha az igazs ág az, aminek t qnik?

Az f ájni fog mondta hosszas gondolkod ás ut án. A fi ú megvonta a v áll át.

Nekem m ár mindegy.

Ebben biztos vagy?

Nem hagysz nekem v álaszt ást. Ricsi fels óhajtott. Amikor ism ét megsz ólalt, a f érfi feje furcs án z úgni kezdett.
Ugyan, kedves. Engedj el!

Persze, majd &

Korn él úgy érezte, mintha dr óton r ántan ák. A r ém ület leter ítette. Amikor tal álkozott a tekintete Ricsiével, a fi ú lust án
elmosolyodott. A gesztus l áttatni engedte az apr ó szemfogakat, amiket eddig b qb áj fedett.

Szerelmi var ázslat? Mikor? ny ögte ki. Ricsi azonban megr ázta a fejét.

Nem szerelmi k öt és. V érk ötel ék pontos ított, Korn él pedig egyre er Qsebben p ánikolt. Ha igaz, nagyobb bajban
van, mint b ármikor. Ricsi imm ár vid áman csever észett tov ább, mint aki pontosan tiszt ában van azzal, hogy nyert ügye van.

R áad ásul hiszed vagy sem, teljesen v életlen volt. Az egyik szeretkez és ünkör elvesztettem a fejem, és v életlen ül
megharaptam magam, te pedig nem vetted észre a cs ókn ál. Nem akartam kihaszn álni, de meghalni sem szeretn ék.

Rem élem, meg érted. Most eressz el!

Korn ál belet ör Qdve figyelte, ahogy a saj át var ázslata eleny észik. A fi ú megd örsz ölte a csukl óját, majd felkelt az ágyr ól.
Elvette az olt árr ól a t álat, és Korn élhoz l épett vele, aki megk öv ülten álldog ált.

Önk ént vetted. Önk ént adom ny újtotta fel é a v ért Ricsi.

Na ne! csattant a f érfi. A fi ú szem öld öke incselked Qen emelkedett meg.

Kell a menek ül Q út. Sz óval sz épen megiszod.

Korn él érezte, hogy nincs v álaszt ása. Az ereiben kering Q er Q m ár d önt ött helyette, nem b írt szembeszeg ülni. Ahhoz
k épest, hogy a fi ú kezd Q volt és rutintalan, a k épességei val ósz ín qleg p áratlanok. Ha k és Qbb enn él t öbbre lesz
k épes, meg áll íthatatlann á v álik.

Korn él teljes ítette a k ér ést. A folyad ék égette a tork át, legsz ívesebben öklendezett volna, de a teste nem
engedelmeskedett.

Most cs ókolj meg!

Korn él felny ög ött, ahogy a hegyes fogak felsz ántott ák az ajk át. M ég soha senki nem tudta v ér ét venni, erre egy kis
taknyos f éld émon kifog rajta! A cs ók r áad ásul a t ávols ágtart óból szenved élyess é v ált, és Korn él tudta, hogy ezt
nem a d émoni m ágia teszi.

M ég tal álkozunk, kedvesem s úgta a f ül ébe Ricsi, miel Qtt elt ávolodott t Qle. A mosolya m égsem volt vid ám, az
incselked és elt qnt r óla. Korn él sosem vallotta volna be, hogy Q sem sz ívesen b úcs úzik.

Azt nem éled t ül íg érte, a szavaiból azonban hi ányzott az igazi fenyeget és.

Ugyan m ár! A k ötel ék innent Ql összek öt minket. Én legal ább nem akartalak meg ölni. R észemr Ql m égsincs harag.

A fi ú a f ül éhez hajolt. Nem elterel ésnek sz ántam azt a vallom ást.

Azzal m ég egy puszit nyomott az arc ára, majd kis ét ált az ajt ón. Korn él nem ment ut ána, azut án sem, hogy a testét ural ó
er Q eleresztette, megadva r á a lehet Qs éget. Azzal, hogy a fi ú nem t ört az élet ére, bizonyított valami fontosat sz ám ára.
P pedig nem akarta el árulni ezt a bizalmat &

Vége

[Előző](#)